Eiropas Parlaments
2019-2024

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

2021/2179(INI)

8.2.2022

ZIŅOJUMA PROJEKTS

par ES sociālās ekonomikas rīcības plānu
(2021/2179(INI))

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

Referents: Jordi Cañas

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS 3

PASKAIDROJUMS 9

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par ES sociālās ekonomikas rīcības plānu
(2021/2179(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru,

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 9. decembra paziņojumu "Ekonomikas, kas darbojas cilvēku labā, veidošana. Rīcības plāns sociālajai ekonomikai" (COM(2021)0778),

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 3. marta paziņojumu "Savienība, kurā valda līdztiesība: personu ar invaliditāti tiesību stratēģija 2021.–2030. gadam" (COM(2021)0101),

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 2. jūnija paziņojumu "Ekonomikas politikas koordinēšana 2021. gadā: pārvarēt Covid-19 krīzi, atbalstīt atveseļošanu un modernizēt mūsu ekonomiku" (COM(2021)0500),

– ņemot vērā Komisijas 2016. gada 22. novembra paziņojumu "Eiropas topošie līderi... jaunuzņēmumu un augošo uzņēmumu atbalsta iniciatīva" (COM(2016)0733),

– ņemot vērā Komisijas 2011. gada 25. oktobra paziņojumu "Sociālās uzņēmējdarbības iniciatīva. Labvēlīgu apstākļu izveide sociālajiem uzņēmumiem – sociālās ekonomikas un sociālo inovāciju pamatam" (COM(2011)0682),

– ņemot vērā Komisijas 2004. gada 23. februāra paziņojumu par kooperatīvo sabiedrību darbības sekmēšanu Eiropā (COM(2004)0018),

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/24/ES par publisko iepirkumu[1],

– ņemot vērā Portu sociālās saistības, ko parakstījusi Padomes prezidentvalsts Portugāle, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs un sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības organizāciju pārstāvji,

– ņemot vērā Eiropadomes 2021. gada 8. maijā apstiprināto Portu deklarāciju,

– ņemot vērā Padomes 2015. gada 7. decembra secinājumus "Veicināt sociālo ekonomiku — vienu no svarīgākajiem ekonomikas un sociālās attīstības virzītājspēkiem Eiropā",

– ņemot vērā 2019. gada 4. aprīļa nostāju pirmajā lasījumā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Sociālo fondu Plus (ESF+)[2],

– ņemot vērā 2021. gada 7. jūlija rezolūciju par vecā kontinenta novecošanu: iespējas un

[1] OV L 094, 28.3.2014., 65. lpp.
[2] OV C 116, 31.3.2021., 162. lpp.

risināmie uzdevumi, kas saistīti ar novecošanas politiku laikposmam pēc 2020. gada[3],

– ņemot vērā 2018. gada 23. oktobra rezolūciju par darba ņēmēju finansiālās līdzdalības lomu darbvietu radīšanā un bezdarbnieku aktivitātes atjaunošanā[4],

– ņemot vērā 2018. gada 5. jūlija rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par sociālu un uz solidaritāti balstītu uzņēmumu statūtiem[5],

– ņemot vērā 2015. gada 10. septembra rezolūciju par sociālo uzņēmējdarbību un sociālo inovāciju cīņā pret bezdarbu[6],

– ņemot vērā 2013. gada 2. jūlija rezolūciju par kooperatīvu ieguldījumu krīzes pārvarēšanā[7],

– ņemot vērā 2013. gada 2. jūlija rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas nodibinājuma statūtiem[8],

– ņemot vērā 2013. gada 14. marta rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Eiropas savstarpējās sabiedrības statūtiem[9],

– ņemot vērā 2012. gada 20. novembra rezolūciju par sociālās uzņēmējdarbības iniciatīvu "Labvēlīgu apstākļu izveide sociālajiem uzņēmumiem — sociālās ekonomikas un sociālo inovāciju pamatam"[10],

– ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku[11],

– ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2022. gada 19. janvāra atzinumu "Inovatīvi finanšu instrumenti un sociāli nozīmīgu uzņēmumu attīstība",

– ņemot vērā Reģionu komitejas 2021. gada 1. jūlija atzinumu "Sociālās ekonomikas rīcības plāns" (CDR 5860/2020),

– ņemot vērā Eiropas Komisijas un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) 2022. gada politikas pārskatu par to, kā maksimāli izmantot sociālās ekonomikas ieguldījumu aprites ekonomikā,

– ņemot vērā Pamatnostādnes vietējām pašvaldībām par sociālās un solidārās ekonomikas rīcībpolitiku, ko 2021. gadā publicēja Apvienoto Nāciju Organizācijas Sociālās attīstības pētniecības institūts,

– ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,

– ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas atzinumu,

---

[3] Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0347.
[4] OV C 345, 16.10.2020., 2. lpp.
[5] OV C 118, 8.4.2020., 145. lpp.
[6] OV C 316, 22.9.2017., 224. lpp.
[7] OV C 75, 26.2.2016., 34. lpp.
[8] OV C 75, 26.2.2016., 11. lpp.
[9] OV C 36, 29.1.2016., 111. lpp.
[10] OV C 419, 16.12.2015., 42. lpp.
[11] OV C 76E, 25.3.2010., 16. lpp.

– ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A9-0000/2022),

A. tā kā sociālā ekonomika ietver dažādas privātā sektora struktūras, kas ir neatkarīgas no valsts sektora iestādēm, piemēram, kooperatīvus, savstarpējās palīdzības sabiedrības, apvienības (tostarp labdarības organizācijas), fondus, sociālos uzņēmumus un citas juridiskās formas, kurām visām raksturīgi atšķirīgi darbības un organizatoriskie principi un iezīmes, piemēram, atziņa, ka cilvēki un sociālais mērķis ir svarīgāks par peļņu, lielākās daļas peļņas/pārpalikuma atkārtota investēšana un demokrātiska vai līdzdalīga pārvaldība;

B. tā kā sociālajai ekonomikai ir bijusi svarīga loma tās īstermiņa un ilgtermiņa ietekmes mazināšanā un novēršanā, ko Covid-19 radījis ES sociālajā tirgū, sabiedrībā un ekonomikā, un tā ir virzījusi un veicinājusi sociālo un ekonomisko noturību, pateicoties Eiropas pīlāra uzņēmējdarbības modeļa ilgtermiņa ievirzei un sociālo tiesību būtībai, kā arī sociālās ekonomikas mērķiem un darbībām[12];

C. tā kā sociālās ekonomikas organizācijas jau sen ir pastāvējušas lielākajā daļā dalībvalstu, no kurām lielākā daļa ir pieņēmušas īpašus tiesību aktus šajā jomā, un tās ir nostiprinājušās kā būtiski tirgus dalībnieki,

1. atzinīgi vērtē Komisijas rīcības plānu sociālās ekonomikas jomā (*SEAP*), tajā noteiktos sociālās ekonomikas pamatprincipus, politisko stimulu, ko tas sniedz sociālās ekonomikas attīstībai, un tajā paredzēto pasākumu bagātīgo klāstu;

2. tomēr uzskata, ka, lai sasniegtu katru mērķi, ir jānosaka konkrēti pasākumi un turpmākie pasākumi, kā arī sīkāk jāprecizē pasākumu savstarpējā saikne; uzskata, ka ir jāizveido grafiks visām *SEAP* iekļautajām darbībām, lai palīdzētu attiecīgajām iestādēm to īstenot;

3. mudina Komisiju un dalībvalstis, kā arī reģionālās un vietējās pašvaldības integrēt sociālās ekonomikas dimensiju attiecīgajās politikas nostādnēs, programmās un praksēs;

4. atkārtoti aicina[13] noteikt principu "vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem" kā vadošo principu turpmāko tiesību aktu izstrādē un politikas nostādņu pieņemšanā, lai padarītu Savienības ekosistēmu konkurētspējīgāku un atbalstītu mikroorganizācijas, mazās un vidējās organizācijas gan sociālajā ekonomikā, gan ārpus tās;

Sociālajai ekonomikai labvēlīgas vides radīšana

5. atgādina dalībvalstīm, ka Publiskā iepirkuma direktīva (Direktīva 2014/24/ES) ļauj līgumslēdzējām iestādēm izmantot publisko iepirkumu, lai sasniegtu vides un sociālos mērķus, un jo īpaši ļauj rezervēt konkursa procedūras organizācijām, kuru galvenais mērķis ir personu ar invaliditāti vai citu neizdevīgā stāvoklī esošu grupu integrēšana darbaspēkā; aicina valsts sektora iestādes sociāli un ekoloģiski atbildīgu publisko iepirkumu uzskatīt par ieguldījumu sociālekonomiskajā struktūrā, kam ir liels potenciāls apvienot sociālos un konkurences mērķus;

[12] ESAO (2020), *Social economy and the COVID-19 crisis: current and future roles*.
[13] Cita starpā 2020. gada 16. decembra rezolūcijā par jaunu stratēģiju Eiropas MVU un 2021. gada 24. jūnija rezolūcijā par Eiropas tiesību aktu normatīvo atbilstību un subsidiaritātes principu.

6. mudina dalībvalstis sistemātiski pieņemt stratēģijas, kuru mērķis ir izveidot sociāli atbildīgu publisko iepirkumu, tādējādi dažādās politikas jomās izveidojot saikni starp pakalpojumu sniegšanu un produktu piegādi, no vienas puses, un ieguldījumu sociālo mērķu sasniegšanā, no otras puses; uzskata, ka Publiskā iepirkuma direktīvas transponēšana ir jāapvieno ar iniciatīvām, kuru mērķis ir palielināt zināšanas par saikni starp publiskajiem izdevumiem un to ieguldījumu IAM sasniegšanā un veidot publiskā iepirkuma jomā strādājošo ierēdņu un sociālās ekonomikas organizāciju spējas; mudina publiskā iepirkuma jomā strādājošos ierēdņus pirms iepirkuma procedūras dokumentu sagatavošanas organizēt apspriedes pirms laišanas tirgū, lai labāk izprastu aktuālās vajadzības un to, kā sociālās ekonomikas organizācijas varētu tās apmierināt;

7. atzinīgi vērtē dalībvalstīs pastāvošās iniciatīvas, kuru mērķis ir darba ņēmējiem, kas ir ieinteresēti uzņēmumu iegādē, un kooperatīviem, kuri rodas darba ņēmēju veiktas uzņēmumu iegādes rezultātā, nodrošināt juridiskās konsultācijas, finansiālu atbalstu, atbalstu uzņēmējdarbības plānu sagatavošanā un datus, kas vajadzīgi ārējiem investoriem un uzņēmējdarbības atbalsta struktūrām; mudina dalībvalstis iekļaut šo tematu Padomes 2023. gada ieteikumos, lai turpinātu atbalstīt šīs iniciatīvas reģionālā un valsts līmenī;

8. atzinīgi vērtē gaidāmo ziņojumu par ES ilgtspējīga finansējuma taksonomijas iespējamu attiecināšanu arī uz sociālajiem mērķiem; uzskata, ka ES taksonomijai ir jāaptver sociālie faktori, neradot pārmērīgi nesamērīgu slogu uzņēmumiem, jo tā var veicināt investīcijas sociālās ekonomikas jomā;

9. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot spēju veidošanas partnerības un formālas vienošanās ar sociālās ekonomikas tīkliem, lai sociālās ekonomikas organizācijām sniegtu konsultāciju pakalpojumus, piemēram, īpaši pielāgotu mentorēšanu un koučingu, spēju veidošanas, apmācības un izglītības finansēšanu, pakalpojumu inkubāciju un tīklošanos spēju veidošanai;

10. uzsver, ka jaunajām tehnoloģijām var būt ļoti būtiska nozīme sociālās ekonomikas projektu izstrādē un izvēršanā un ir svarīgi piešķirt sociālajiem uzņēmējiem prioritāru piekļuvi apmācības programmām par digitālajām prasmēm un progresīvām tehnoloģijām gan ES, gan valstu līmenī, un aicina Komisiju un dalībvalstis izpētīt, kā tradicionālie uzņēmumi un sociālās ekonomikas organizācijas šajā ziņā var sadarboties;

11. pauž nožēlu par to, ka vispārējās skolu izglītības un augstākās izglītības programmās par uzņēmumiem un uzņēmējdarbību sociālās ekonomikas organizācijas nav iekļautas tikpat lielā mērā kā tradicionālāki uzņēmumi[14]; ņemot to vērā, aicina nozares pārstāvju struktūras un attiecīgās valsts sektora iestādes sadarbībā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām pārskatīt un izvērtēt mācību programmas un nākt klajā ar akadēmiskajām iestādēm paredzētiem politikas ieteikumiem;

ES instrumentu potenciāla pilnīga izmantošana sociālās ekonomikas uzplaukumam

12. norāda uz iespējām, ko *InvestEU* piedāvā sociālās ekonomikas atbalstam; mudina Komisiju un īstenošanas partnerus sociālo investīciju un prasmju loga ietvaros izstrādāt

[14] *Eurofound* (2019), *Labour market change. Cooperatives and social enterprises: work and employment in selected countries*.

finanšu produktus, kas būtu pielāgoti sociālās ekonomikas uzņēmumu vajadzībām, un piešķirt šiem produktiem pietiekamus resursus; norāda, ka būtu jāizstrādā pareizi atbilstības kritēriji, lai tie būtu orientēti uz finanšu starpniekiem, kas īpaši atbalsta sociālo ekonomiku, un uzskata, ka būtu jādara pieejami konsultāciju centra *InvestEU* pakalpojumi, lai maksimāli palielinātu šo finanšu starpnieku potenciālu izmantot programmu *InvestEU*; aicina Komisiju nodrošināt, ka citi *InvestEU* finanšu produkti, piemēram, tie, kas paredzēti MVU, tiek darīti pieejami sociālās ekonomikas organizācijām, no kurām lielākā daļa ir mikroorganizācijas, vai mazās un vidējās organizācijas;

13. aicina Komisiju saistībā ar nākamo Vispārējās grupu atbrīvojuma regulas (VGAR) pārskatīšanu pienācīgi ņemt vērā sociālās ekonomikas organizāciju īpašās vajadzības attiecībā uz piekļuvi finansējumam un tirgus attīstību, stiprināt valsts atbalsta nozīmi nelabvēlīgākā situācijā esošu darba ņēmēju darbā pieņemšanas veicināšanā, jo īpaši saistībā ar atveseļošanos pēc Covid-19, un pēc apspriešanās ar attiecīgajām ieinteresētajām personām izpētīt dažādas uz pierādījumiem balstītas iespējas atbalstīt sociālās ekonomikas organizāciju attīstību;

14. atzinīgi vērtē mērķorientēta ES finansējuma izmantošanu projektiem, kuru mērķis ir attīstīt un sekmēt uzņēmumu nodošanu to darbiniekiem un tādējādi arī uzņēmējdarbības nepārtrauktību, tostarp ar darba ņēmēju kooperatīvu veiktu pārņemšanu[15];

Ceļā uz SEAP efektīvu īstenošanu

15. ļoti atzinīgi vērtē priekšlikumu Padomes ieteikumam par sociālās ekonomikas pamatnosacījumiem, ko paredzēts apstiprināt 2023. gadā; uzskata, ka tam būtu jākalpo par virzienrādītāju sociālās ekonomikas tiesiskā un politiskā regulējuma stiprināšanai, jo īpaši dalībvalstīs, kurās sociālās ekonomikas ekosistēma ir mazāk attīstīta, un būtu skaidri jāuzsver ES nodrošinātie atbalsta instrumenti un jāsniedz norādījumi attiecībā uz konkrētām politikas jomām, piemēram, publisko iepirkumu, nodarbinātības un sociālo politiku, nodokļiem, izglītību, prasmēm un apmācību, kā arī to, cik svarīgi ir sasaistīt aprites ekonomiku ar sociālās ekonomikas programmām;

16. pauž nožēlu par to, ka Parlamenta iepriekšējie aicinājumi Komisijai iesniegt priekšlikumus, kas ļautu savstarpējās palīdzības sabiedrībām, apvienībām un fondiem darboties Eiropas un pārrobežu mērogā, neradīja nekādas izmaiņas tiesību aktos, tādējādi apdraudot Eiropas sociālo modeli un kavējot vienotā tirgus izveides pabeigšanu; ņemot vērā iespējas, ko paver *SEAP*, kā arī Luksemburgas deklarācijas uzraudzības komitejas darbību, kurā ietilpst lielākā daļa dalībvalstu, ierosina izpētīt ciešākas sadarbības iespējas, lai pārvarētu iepriekšminēto gadu desmitiem ilgo strupceļu;

17. norāda, ka, lai pilnībā izmantotu sociālās ekonomikas nozares potenciālu sociālekonomisko problēmu risināšanā, valsts sektora iestādēm ir skaidri jānosaka sociālās prioritātes; uzsver, ka sociālās ekonomikas projektiem parasti ir vajadzīga cieša

[15] Piemēram, *Interreg* "Inovatīvi uzņēmējdarbības nodošanas modeļi maziem un vidējiem uzņēmumiem Baltijas jūras reģionā", Eiropas Sociālā fonda (ESF) un Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmas (*EaSI*) finansējuma izmantošana, Eiropas Parlamenta izmēģinājuma projekti, projekti "Pāreja uz kooperatīviem" un "Darba vietu saglabāšana".

partnerība ar publiskā sektora struktūrām, un tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis ES līmenī nodrošinātajā makroekonomikas pārvaldības sistēmā izstrādāt sociālo investīciju stratēģiju, kurā skaidri noteiktas sociālās prioritātes un kura var nodrošināt satvaru sadarbībai starp valsts sektora iestādēm un sociālās ekonomikas organizācijām;

18. atzinīgi vērtē paziņojumu par jauna pētījuma uzsākšanu, lai apkopotu kvalitatīvu un kvantitatīvu informāciju par sociālo ekonomiku visās dalībvalstīs; norāda, ka ir jāsagatavo detalizēti, standartizēti, salīdzināmi un uzticami dati par sociālās ekonomikas mērogu un ietekmi, lai atvieglotu uz pierādījumiem balstītus politikas lēmumus, nodrošinātu sociālās ekonomikas attīstības atbilstību nākotnes vajadzībām un veicinātu ES ekonomisko un sociālo mērķu sasniegšanu;

19. aicina dalībvalstis iecelt sociālās ekonomikas koordinatorus un izveidot vietējos sociālās ekonomikas kontaktpunktus, lai atvieglotu piekļuvi finansējumam, tostarp ES finansējumam;

20. aicina Komisiju izveidot *SEAP* īstenošanas uzdevumgrupu un paziņot tās sastāvu un rīcības grafiku;

°

° °

21. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Eiropā sociālā ekonomika vēsturiski tiek uzskatīta par instrumentu tirgus un valsts nepilnību novēršanai. Tomēr pēdējās divās desmitgadēs izpratne par to, ko nozīmē sociālā ekonomika, ir paplašinājusies[1]. Sociālā ekonomika ir apliecinājusi, ka tā veicina sociālo kohēziju un kopienas un sociālā kapitāla apziņu[2], kā arī palīdz risināt tādas svarīgas sabiedrības problēmas kā vides jautājumi, uztursuverenitāte un pieejamas un kvalitatīvas aprūpes un veselības aprūpes nodrošināšana[3]. Turklāt Covid-19 pandēmijas laikā sociālā ekonomika ir arī apliecinājusi savas stiprās puses un spēju veicināt ekonomikas attīstību un darbvietu radīšanu, jo īpaši attiecībā uz neaizsargātiem cilvēkiem. Sociālā ekonomika ir arī parādījusi, kā tā samazina sociālās un ekonomiskās atšķirības un atdzīvina vietējās kopienas, ar kurām šīs organizācijas ir cieši saistītas.

Starptautiskā līmenī ir veikti centieni labāk izprast un padarīt pamanāmus visus ieguvumus, ko sociālā ekonomika var sniegt ekonomikai un sabiedrībai. Piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācija pirms desmit gadiem izveidoja Sociālās un solidaritātes ekonomikas starpaģentūru uzdevumgrupu ar mērķi "pārdomāt attīstību pēc daudzajām krīzēm un saistībā ar attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada[, kurā] nepietiekama uzmanība bija pievērsta" sociālajai ekonomikai[4].

Tādējādi sociālā ekonomika arvien vairāk tiek atzīta par atšķirīgu ekonomikas organizēšanas veidu vai, kā to norāda Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretārs, "par alternatīvu izaugsmes modeli, kura mērķis ir rast jaunu līdzsvaru starp ekonomisko efektivitāti un sociālo un vides noturību (..). [S]ociālā un solidārā ekonomika veicina ekonomikas dinamismu, sociālo un vides aizsardzību un pilnvērtīgu sociālpolitisko iespēju nodrošināšanu."[5]

Papildus Apvienoto Nāciju Organizācijas centieniem[6] Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO) ir atzinusi arī sociālās ekonomikas un sociālās inovācijas ieguldījumu iekļaujošākas, radošākas un ilgtspējīgākas ekonomikas un sabiedrības veidošanā, un 2020. gadā tā sāka globālu rīcību "*Promoting Social and Solidarity Economy Ecosystems*" ("Sociālās un solidārās ekonomikas ekosistēmu veicināšana"). Ar šo projektu tiks atbalstīta sociālās ekonomikas attīstība un internacionalizācija visās ES valstīs, kā arī Brazīlijā, Kanādā, Indijā, Korejā, Meksikā un Amerikas Savienotajās Valstīs.

Ņemot vērā šo ļoti labvēlīgo situāciju, Eiropas Komisija 2021. gada 9. decembrī pieņēma ilgi gaidīto sociālās ekonomikas rīcības plānu. Šī rīcības plāna pamatā ir gadu desmitiem ilgā ES iestāžu, dalībvalstu un attiecīgo ieinteresēto personu un ekspertu pieredze šajā jomā. Plānā

---

[1] Gorgi Krlev, Giulio Pasi, Dominika Wruk and Marika Bernhard (2021), *Reconceptualising the Social Economy*, Stanford Social Innovation Review.
[2] *Ibid*.
[3] Bénédicte Fonteneau and Ignace Pollet (eds) (2019), *The Contribution of the social and solidarity economy and social finance to the future of work*, International Labour Office, Geneva.
[4] https://unsse.org/about/
[5] Ģenerālsekretāra ziņojums (2021) "*Socially just transition towards sustainable development: the role of digital technology on social development and Welfare of all*", Sociālās attīstības komisija, 2021. gada 8.–17. februāris, Apvienoto Nāciju Organizācija.
[6] ANO sistēmā kopumā ir vērts pieminēt, ka Starptautiskā Darba organizācija ir izvēlējusies jautājumu par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību un sociālo un solidaritātes ekonomiku apspriešanai Starptautiskās Darba konferences 110. sesijā, kas paredzēta 2022. gadā.

vēlreiz atzīts sociālās ekonomikas pārveides potenciāls un uz cilvēkiem vērsta un planētu saudzējoša pieeja ekonomikai.

Lai sagatavotu savu darbu, šī patstāvīgā ziņojuma referents organizēja plašu apspriešanos ar ANO uzdevumgrupas, Starptautiskās Darba organizācijas, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas, Reģionu komitejas, dalībvalstu un reģionālajiem, kā arī akadēmisko aprindu pārstāvjiem. Atsauksmes, kas tika saņemtas par sociālās ekonomikas rīcības plānu, kopumā bija pozitīvas. Referents apsveic Komisiju ar tās darbu. Tomēr, kā norādīts viedokļu apmaiņā ar iepriekšminētajiem dalībniekiem, joprojām ir iespējams papildināt tekstu un veicināt sociālās ekonomikas izpratni un atzīšanu, sekmēt tās attīstību un virzīties uz ES rīcības plāna efektīvu īstenošanu.

Pamatojoties uz minēto apspriešanos, pastāvošo institucionālo vienprātību un dokumentiem (tostarp no paša Parlamenta), kā arī pētījumiem par dažādu reģionu un ES valstu labāko praksi sociālās ekonomikas jomā, šim ziņojumam ir trīs mērķi. Pirmkārt, ar to tiek mēģināts sniegt ieguldījumu sociālai ekonomikai labvēlīgas vides izveidē. Otrkārt, tajā pētīts, kā labāk izmantot visu sociālās ekonomikas potenciālu, un, treškārt, tajā risināts galvenais jautājums, proti, kā rīcības plānu var efektīvi īstenot. Iztirzājot šos jautājumus, referents cer, ka Eiropas Parlamenta darbs šajā ziņojumā sekmēs sociālās ekonomikas uzplaukumu nākamajā desmitgadē.